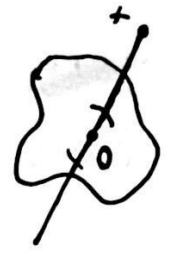

Μείζονα 4ο: Ανάλυση 2: Δοξός:

- Ορισμός: Έστω X διανυσματικός χώρος και $K \subseteq X$. Ένα σημείο $x_0 \in K$ καλείται γεωμετρικό εσωτερικό του K αν $\forall x \in X: \exists \epsilon_x > 0$ τ.ω: $x_0 + tx \in K, \forall |t| < \epsilon_x$

- Ορισμός: Έστω X διανυσματικός χώρος και $K \subseteq X$. Ορίζουμε: $P_K: X \rightarrow \mathbb{R}$ με $P_K(x) = \inf \{ \tau > 0: \frac{x}{\tau} \in K \}$ και το P_K καλείται συντηρητικό Μινκώσκι του K .

► Πρόταση: Έστω X διανυσματικός χώρος και $K \subseteq X$ κυτό με $0 \in K$ να είναι γεωμετρικό εσωτερικό του K . Τότε το P_K είναι καλά ορισμένο υπογραμμικό συντηρητικό και έχουμε ότι: $\{x \in X: P_K(x) < 1\} \subseteq K \subseteq \{x \in X: P_K(x) \leq 1\}$

- Απόδειξη:

1. Το P_K είναι καλά ορισμένο: Για να το αποδείξουμε αυτό πρέπει να αποδείξουμε ότι το $\{ \tau > 0: \frac{x}{\tau} \in K \}$, $\forall x \in X$ είναι μη κενό και κάτω φραγμένο. Έστω εφοίως $x \in X$. Τότε: (α). (αν) $x = 0$: τότε: $\{ \tau > 0: \frac{x}{\tau} \in K \} = \{ \tau > 0: 0 \in K \} = \{ \tau > 0 \}$ και άρα: $P_K(0) = 0$. (Αν) τώρα: $x \neq 0$ τότε παρατηρούμε ότι αφού το 0 είναι γεωμετρικό εσωτερικό του K έλεται ότι: $\exists \epsilon_x > 0$ τ.ω: $\blacksquare tx \in K, \forall |t| < \epsilon_x \Rightarrow \exists \tau > 0: \frac{x}{\tau} \in K \Rightarrow \{ \tau > 0: \frac{x}{\tau} \in K \} \neq \emptyset$ και άρα έχουμε ότι το $P_K(x)$ ορίζεται. (* πείρα $\tau > 0$ με $\frac{x}{\tau} \in K$ και τότε: $\frac{x}{\tau} < \epsilon_x$) $\blacksquare \frac{x}{\tau} \in K$

2. $\{x \in X: P_K(x) < 1\} \subseteq K$: Παρατηρούμε ότι αν παίρουμε $x \in X$ με $P_K(x) = \inf \{ \tau > 0: \frac{x}{\tau} \in K \} < 1$ έλεται ότι: $\exists \tau \in (0, 1)$: $\frac{x}{\tau} \in K$ και άρα αφού το $0 \in K$ και το K είναι και κυτό έλεται ότι: $(1-t)0 + \tau \frac{x}{\tau} = x \in K$ και άρα έχουμε το ζητούμενο.

3. $K \subseteq \{x \in X: P_K(x) \leq 1\}$: Παρατηρούμε ότι αν παίρουμε $x \in K$ τότε πρέπει να αποδείξουμε ότι: $P_K(x) \leq 1$ και παρατηρούμε ότι αφού $x \in K$ έχουμε ότι: $1 \in \{ \tau > 0: \frac{x}{\tau} \in K \}$ και άρα: $P_K(x) \leq 1$

4. Τώρα για το ότι το P_K είναι δεντικά ομογενές: πρέπει να αποδείξουμε ότι: $\forall \lambda > 0: \forall x \in X: P_K(\lambda x) = \lambda P_K(x)$ και άρα για $\lambda > 0$ και $x \in X$: $\{ \tau > 0: \frac{\lambda x}{\tau} \in K \} = \{ \tau > 0: \frac{x}{\tau/\lambda} \in K \} = \{ \tau > 0: \frac{x}{\tau'} \in K \}$ με $\tau' = \tau/\lambda$ και άρα: $P_K(\lambda x) = \inf \{ \tau > 0: \frac{\lambda x}{\tau} \in K \} = \inf \{ \tau > 0: \frac{x}{\tau/\lambda} \in K \} = \inf \{ \lambda \tau' > 0: \frac{x}{\tau'} \in K \} = \lambda \inf \{ \tau' > 0: \frac{x}{\tau'} \in K \} = \lambda P_K(x)$

Πρόταση:

Έστω X τοπολογικός διανυσματικός χώρος και $p: X \rightarrow \mathbb{R}$ υποβαθμισμένο. ΤΑΕΙ:

- 1: p είναι συνεχές
- 2: p είναι συνεχώς μη 0
- 3: $\exists V \subseteq X$ ανοικτό με $0 \in V$ και $p(V) \subseteq (C-M.M)$ για κάποιο $M > 0$

⊙ Από ⊙ και ισχυρισμό έλεται ότι: $\forall t > 1 - \epsilon_x: t x \notin K \implies \forall 0 < s < \frac{1}{1 - \epsilon_x}: \frac{x}{s} \notin K$

$\implies \{ \tau > 0: \frac{x}{\tau} \in K \} \subseteq [\frac{1}{1 - \epsilon_x}, \infty)$ και άρα: $p_K(x) \geq \frac{1}{1 - \epsilon_x} > 1$

- Παρατήρηση: Αν $K \subseteq X$ κυτό και $0 \in K$ γεωμετρικό εσωτερικό του K , τότε τα $\{x \in X: p_K(x) < 1\}$ και $\{x \in X: p_K(x) \leq 1\}$ είναι κυτά.

- Πρόταση: Έστω X τοπολογικός διανυσματικός χώρος και $K \subseteq X$ κυτό με $\text{Int}(K) \neq \emptyset$. Τότε τα $\text{Int}(K)$ και \bar{K} είναι κυτά.

- Απόδειξη: Αν $0 \in \text{Int}(K)$ τότε το συμπέρασμα είναι αμερό από προηγούμενη παρατήρηση και πρόταση. Γενικά: επιλέξτε $a \in \text{Int}(K)$ και έστω $L = K - a$.

Ισχυρισμός: $\text{Int}(L) = \text{Int}(K) - a$, $\bar{L} = \bar{K} - a$ (άμερη)

Ειδικότερα: $\text{Int}(K) = \text{Int}(L) + a$, $\bar{K} = \bar{L} + a$ και $\text{Int}(L), \bar{L}$ είναι κυτά αφού $0 \in \text{Int}(L)$

Πρόταση: Έστω X τοπολογικός διανυσματικός χώρος, $K \subseteq X$ κυτό με $0 \in \text{Int}(K)$.

Τότε: $\forall x \in X: p_K(x) = p_{\text{Int}(K)}(x) = p_{\bar{K}}(x)$

- Απόδειξη: Διαθερονοούμε $x \in X$. Τότε: $\inf \{ \tau > 0: \frac{x}{\tau} \in \text{Int}(K) \} \geq \inf \{ \tau > 0: \frac{x}{\tau} \in K \}$

$\implies p_{\text{Int}(K)}(x) \geq p_K(x)$ ($A \subseteq B \implies \inf A \geq \inf B$). Άρα μένει να αποδειχθεί ότι:

$\forall s > 0: p_K(x) < s \implies p_{\text{Int}(K)}(x) \leq s$. Πράγματι: αν $p_K(x) < s \stackrel{\text{inf}}{\implies} p_K(\frac{x}{s}) < 1 \stackrel{\text{πρόταση}}{\implies} \frac{x}{s} \in \text{Int}(K)$

$\implies p_{\text{Int}(K)}(\frac{x}{s}) \leq 1 \implies p_{\text{Int}(K)}(x) \leq s$ από υποβαθμιστικότητα. Αντίστοιχα παραδειχθεί ότι:

$\inf \{ \tau > 0: \frac{x}{\tau} \in K \} \geq \inf \{ \tau > 0: \frac{x}{\tau} \in \bar{K} \} \implies p_K(x) \geq p_{\bar{K}}(x)$ και άρα μένει να αποδειχθεί

ότι: $\forall s > 0: p_{\bar{K}}(x) > s \implies p_K(x) > s$. Έστω επομένως $s > 0: p_K(x) > s$
 $\implies p_K(\frac{x}{s}) > 1 \implies \frac{x}{s} \notin K$ και $\bar{K} \subseteq X$ κυτό με $0 \in \bar{K}$.

και εχουμε οτι: $\forall \text{int}(K) \subseteq K \subseteq \{x \in X: p_K(x) \leq 1\}$ απο αλλη προταση.

Επομεως: $\forall \in \mathbb{R} \setminus (-1, 1]$ και αρα εχουμε το φορουμερο.

- Προταση: Έστω X τοπολογικός διανυσματικός χώρος και $K \subseteq X$ κυτό με $0 \in \text{int}(K)$.

1. $x \in \text{int}(K) \iff p_K(x) < 1$ ($\text{int}(K) = \{x \in X: p_K(x) < 1\}$)

2. $x \in \bar{K} \iff p_K(x) \leq 1$ ($\bar{K} = \{x \in X: p_K(x) \leq 1\}$)

Απόδειξη: 1). ~~Αν~~ $x \in \text{int}(K)$ το p_K είναι συνεχές και αρα: $p_K^{-1}((-\infty, 1))$ είναι ανοιχτό στον X και εχουμε οτι: $p_K^{-1}((-\infty, 1)) \subseteq K$ γιατι αν $p_K(x) < 1 \implies x \in K$ απο προταση.

Αρα $p_K^{-1}((-\infty, 1)) \subseteq \text{int}(K)$. Αντιπροφα τωρα εχουμε οτι: αν $x \in \text{int}(K)$ με ~~εστω~~ $x \neq 0$. Η $f_x: \mathbb{R} \rightarrow X$ με $f_x(\lambda) = \lambda x$ είναι συνεχής και αρα $f_x^{-1}(\text{int}(K)) \subseteq \mathbb{R}$ είναι ανοιχτό και $1 \in f_x^{-1}(\text{int}(K))$ και αρα: $\exists \epsilon_x > 0$: ~~$(- \epsilon_x, \epsilon_x) \subseteq f_x^{-1}(\text{int}(K))$~~
 $(1 - \epsilon_x, 1 + \epsilon_x) \subseteq f_x^{-1}(\text{int}(K))$ και αρα: $(1 + \frac{\epsilon_x}{2})x \in \text{int}(K) \subseteq K$ και αρα: $\frac{1}{1 + \frac{\epsilon_x}{2}} \in \{ \lambda > 0: \lambda x \in K \}$ και αρα: $p_K(x) \leq \frac{1}{1 + \frac{\epsilon_x}{2}} < 1$ και αρα αποδεικτηκε.

2). Το p_K είναι συνεχές απο προταση² και αρα: $p_K^{-1}((-\infty, 1])$ είναι κλεινό με $K \subseteq p_K^{-1}((-\infty, 1])$ και αρα: $\bar{K} \subseteq \{x \in X: p_K(x) \leq 1\}$. Αντιπροφα τωρα αρκει να αποδειχουμε οτι: αν $x \notin \bar{K}$ τοτε: $p_K(x) > 1$. Διαθερονοιοιμε $x \notin \bar{K}$.

Η συναρτηση $f_x: \mathbb{R} \rightarrow X: f_x(\lambda) = \lambda x$ είναι συνεχής και αρα $f_x^{-1}(X \setminus \bar{K}) \subseteq \mathbb{R}$ ανοιχτό με $1 \in f_x^{-1}(X \setminus \bar{K})$ αρα: $X \setminus \bar{K}$ είναι ανοιχτό πο X . Επομεως: $\exists \epsilon_x > 0$ εετοιο ωτε: $(1 - \epsilon_x, 1 + \epsilon_x) \subseteq f_x^{-1}(X \setminus \bar{K}) \implies \forall t \in (1 - \epsilon_x, 1 + \epsilon_x): tx \in X \setminus \bar{K}$
 $\implies \forall t \in (1 - \epsilon_x, 1 + \epsilon_x): tx \notin \bar{K} \implies tx \notin K$. *

Ισχυρισμός: Αν X είναι διανυσματικός χώρος, $0 \in K \subseteq X$ κυτό, $x \in X$, με το τ.ω:

$\mu x \notin K \implies \forall \lambda > \mu: \lambda x \notin K$

• Ένω οχι: αν οχι $\exists \lambda > \mu: \lambda x \in K$ $\left\{ \begin{array}{l} 0 \in K \\ K \text{ κυτό} \end{array} \right. \implies \frac{\mu}{\lambda} \cdot \lambda x + (1 - \frac{\mu}{\lambda}) 0 \in K \implies \mu x \in K$, αρα οχι

5. $\sum p_k$ είναι υποσυνάρτηση: υποπροσθετικό: Πράγματι ένω $x, y \in X$ και αρκεί να αποδείξω
 ότι: $p_k(x+y) \leq p_k(x) + p_k(y)$. Έστω $\varepsilon > 0$: και τότε θύτουμε $\tau_1 = p_k(x)$ και $\tau_2 = p_k(y)$
 και έχουμε ότι: $p_k(x) < p_k(x) + \frac{\varepsilon}{2}$ και $p_k(y) < p_k(y) + \frac{\varepsilon}{2} \Rightarrow p_k(x) < \tau_1 + \frac{\varepsilon}{2}$ και
 $p_k(y) < \tau_2 + \frac{\varepsilon}{2}$ και άρα αν' αυτό έπεται ότι: $\exists \tau_1' > 0$: $p_k(x) \leq \tau_1' < \tau_1 + \frac{\varepsilon}{2}$
 και $\frac{x}{\tau_1'} \in K$ και: $\exists \tau_2' > 0$: $p_k(y) \leq \tau_2' < \tau_2 + \frac{\varepsilon}{2}$ και $\frac{y}{\tau_2'} \in K$. Τότε όμω έχουμε ότι
 αν θύτουμε: $\tau' = \tau_1' + \tau_2'$ τότε: αφού $\frac{x}{\tau_1'} \in K$ και $\frac{y}{\tau_2'} \in K \Rightarrow \frac{\tau_1'}{\tau'} \frac{x}{\tau_1'} + (1 - \frac{\tau_1'}{\tau'}) \frac{y}{\tau_2'} \in K$
 $\Rightarrow \frac{x}{\tau'} + \frac{y}{\tau'} \in K \Rightarrow \frac{x+y}{\tau'} \in K \Rightarrow \tau' \in \{ \tau > 0 : \frac{x+y}{\tau} \in K \} \Rightarrow p_k(x+y) \leq \tau'$
 $= \tau_1' + \tau_2' < \tau_1 + \tau_2 + \varepsilon = p_k(x) + p_k(y) + \varepsilon, \forall \varepsilon > 0 \Rightarrow p_k(x+y) \leq p_k(x) + p_k(y)$.

- Λήμμα: Έστω X τοπολογικός διανυσματικός χώρος και $x \in X$. Τότε η $f_x: \mathbb{R} \rightarrow X$
 με $f_x(t) = tx$ είναι συνεχής. (μάλινα είναι και $\mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ και ομοιομορφικός επί της εικόνας)
 (Δεν θα ναίνουμε απόδειξη)

- Λήμμα: Έστω X τοπολογικός διανυσματικός χώρος και $K \subseteq X$ \blacksquare με $0 \in \text{Int}(K)$.
 Τότε το 0 είναι γεωμετρικό εσωτερικό του K .

- Απόδειξη: Αφού \blacksquare αν ναθεροποιήσωμε $x \in X$ έσωμε από προηγούμενη πρόταση ^{λήμμα 5ο} ότι
 η $f_x: \mathbb{R} \rightarrow X$ με $f_x(t) = tx$ είναι συνεχής έπεται ότι αφού και $f_x(0) = 0 \in \text{Int}(K)$
 $\Rightarrow f_x^{-1}(\text{Int}K) \subseteq \mathbb{R}$ είναι ανοιχτό με $0 \in f_x^{-1}(\text{Int}K)$ και άρα: $\exists \varepsilon > 0$:
 $(-\varepsilon, \varepsilon) \subseteq f_x^{-1}(\text{Int}K) \Rightarrow \forall |t| < \varepsilon$: $f_x(t) = tx \in \text{Int}K \subseteq K$ και άρα το 0
 είναι γεωμετρικό εσωτερικό του K

- Πρόταση: Έστω X τοπολογικός διανυσματικός χώρος και $K \subseteq X$ κυρτό με $0 \in \text{Int}(K)$.
 Τότε το συναρτησιακό Minkowski ορίεται και είναι συνεχές.

- Απόδειξη: Από προηγούμενη πρόταση ^{λήμμα 5ο} έσωμε ότι το 0 είναι γεωμετρικό εσωτερικό του K
 και άρα από προηγούμενη πρόταση έπεται ότι το p_K ορίεται. Τώρα για να αποδείξω
 ότι το p_K είναι συνεχές αρκεί να αποδείξω ότι: $\exists V$ ανοιχτή περιοχή του 0
 με $p_K(V) \blacksquare$ να είναι γραμμείο. ($\exists M > 0$: $p_K(V) \subseteq (-M, M)$). Έστω τώρα: $V = \text{int}(K)$
 $\subseteq \Sigma$ και έχουμε ότι $0 \in V$ και άρα το V είναι ανοιχτή περιοχή του 0

$\Rightarrow \forall \mu > \frac{1}{5} : \mu x \notin \bar{K}$ (απο προηγούμενο ισχυρισμό).

Σύμφωνα: για $\tau = \frac{1}{\mu} : \forall 0 < \tau \leq s : \frac{x}{\tau} \notin \bar{K} \Rightarrow \{z > 0 : \frac{x}{z} \in K\} \subseteq [\tau, +\infty)$

$\Rightarrow P_{\bar{K}}(x) > \tau$ και άρα έχουμε το ζητούμενο.

► Πρόταση: Έστω X τοπολογικός διανυσματικός χώρος και $K \subseteq X$ κυρτό με $\text{Int}(K) \neq \emptyset$.

Τότε: $\overline{\text{Int}(K)} = \bar{K}$ και $(\bar{K})^\circ = \text{int}(\bar{K}) = \text{int}(K)$

- Απόδειξη: Χωρίς βλάβη της γενικότητας υποθέτουμε ότι: $0 \in \text{Int}(K)$ και τότε:

$\forall x \in X : x \in \overline{\text{Int}(K)} \Leftrightarrow P_{\text{Int}(K)}(x) \leq 1 \stackrel{P_K = P_{\text{Int}K}}{\Leftrightarrow} P_K(x) \leq 1 \Leftrightarrow x \in \bar{K}$ από πρόταση

$\forall x \in X : x \in \text{int}(\bar{K}) \Leftrightarrow P_{\bar{K}}(x) < 1 \stackrel{P_{\bar{K}} = P_K}{\Leftrightarrow} P_K(x) < 1 \Leftrightarrow x \in \text{Int}(K)$ από πρόταση

- Ορισμός: Ένας τοπολογικός διανυσματικός χώρος X καλείται τοπικά κυρτός

αν έχει βάση περιοχών B που αποτελείται από (ανοιχτά) κυρτά στοιχεία.

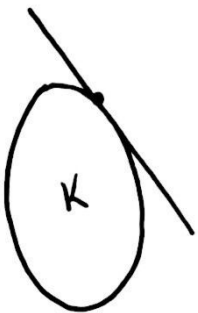
Ισοδύναμα: $\forall x \in X, \forall U \in \mathcal{N}_x : \exists x \in V \subseteq U$ με V ανοιχτό και κυρτό

► Θεώρημα (1^η Θεμελιώδης Διαχωριστικό Θεώρημα): Έστω X τοπολογικός διανυσματικός

χώρος, $x \in X, K \subseteq X$ κυρτό με $x \notin \text{Int}(K)$. Τότε: $\exists f : X \rightarrow \mathbb{R}$ γραμμική και

συνεχής με $\sup_{y \in K} f(y) \leq f(x)$

- Συμβολισμός: Αν X τ.δ.χ τότε: $X^* = \{f : X \rightarrow \mathbb{R} \mid \text{γραμμική και συνεχής}\}$

► Ανάλυση 2: Μάθημα 52: Δοξός:

► Θεώρημα: (Θεμελιώδες Διαχωριστικό Θεώρημα).

Έστω X \mathbb{R} -διαμετρήσιμος χώρος και $K \subseteq X$ κυτό, $x_0 \in X$, $\text{Int}(K) \neq \emptyset$, $x_0 \notin \text{Int}(K)$.

Τότε: $\exists f \in X^*$ με $f \neq 0$ τέτοιο ώστε: $\sup_{z \in K} f(z) \leq f(x_0)$.

- Απόδειξη: Χωρίς ελάττωση γενικότητας $0 \in \text{Int}(K)$: γιατί διαφορετικά έχουμε ότι

αφού: $\text{Int}(K) \neq \emptyset \Rightarrow \exists y_0 \in \text{Int}(K)$ και αφού $x_0 \notin \text{Int}(K)$ έπεται ότι $y_0 \neq x_0$ και θέτουμε:

$L = K - y_0$ και τότε έχουμε ότι $0 \in \text{Int}(L)$. Αφού τώρα το K είναι κυτό και $0 \in \text{Int}(K)$

έπεται ότι το p_K είναι καλό οριζόμενο, υπογραμμικό και συνεχές. Έστω τώρα:

$Y = \langle \lambda x_0 : \lambda \in \mathbb{R} \rangle \subseteq X$ και ορίσουμε $f: Y \rightarrow \mathbb{R}$ με $f(\lambda x_0) = \lambda$ και τότε έχουμε ότι

το f είναι γραμμικό αναστρέψιμο και ισχυρισμός: $f(y) \leq p_K(y)$, $\forall y \in Y$:

γιατί έχουμε ότι αν $y = \lambda x_0$ για κάποιο $\lambda \in \mathbb{R}$ τότε: εάν: $\lambda \leq 0$: $f(y) = f(\lambda x_0)$

$= \lambda \leq 0 \leq p_K(\lambda x_0) = p_K(y)$ και αν τώρα: $\lambda > 0$: τότε: έχουμε ότι αφού $x_0 \notin \text{Int}(K)$

έπεται ότι: $p_K(x_0) \geq 1$ και άρα: $f(y) = f(\lambda x_0) = \lambda \leq \lambda p_K(x_0) = p_K(\lambda x_0) = p_K(y)$

και άρα τελικά: $f(y) \leq p_K(y)$, $\forall y \in Y$. Τώρα από Hahn-Banach έπεται ότι

$\exists \tilde{f} \in X^*$ γραμμική ανελόνη με $\tilde{f}|_Y = f$ και $\tilde{f}(x) \leq p_K(x)$, $\forall x \in X$. Τώρα:

ισχυρισμός: $f \in X^*$ και $f \neq 0$: Παρατηρούμε ότι: $\tilde{f}(x_0) = f(x_0) = 1 \neq 0$ και άρα: $f \neq 0$.

Τώρα είναι $W = \text{Int}(K) \cap (-\text{Int}(K))$ και τότε έχουμε ότι το W είναι κυτό ως τομή

κυτών, ανοιχτό ως τομή ανοιχτών, συμμετρικό με $0 \in W$. Θα αποδείξουμε ότι:

$\forall x \in W$: $|\tilde{f}(x)| < 1 \Rightarrow \tilde{f}$: γραμμικό $\Rightarrow \tilde{f}$: συνεχές. Πρώτα αν $x \in W$:

$\tilde{f}(x) \leq p_K(x) < 1$ αφού $x \in W \subseteq \text{Int}(K)$. Επιπλέον: $x \in -\text{Int}(K)$ και άρα έχουμε ότι: $\exists y \in \text{Int}(K)$:

$x = -y$ και τότε έχουμε ότι: $\tilde{f}(x) = \tilde{f}(-y) = -\tilde{f}(y) > -p_K(y) > -1$ και άρα: $\forall x \in W$:

$|\tilde{f}(x)| < 1$, και άρα έχουμε τον ισχυρισμό. Τώρα για κάθε $x \in \text{Int}(K)$: $\tilde{f}(x) \leq p_K(x) < 1$

$= \tilde{f}(x_0)$ και άρα έχουμε ότι: $\text{Int}(K) \subseteq \underbrace{\tilde{f}^{-1}((-\infty, 1])}_{\text{κλειστό ως ανελόνη}}$ $\Rightarrow \overline{\text{Int}(K)} = \bar{K} \subseteq \tilde{f}^{-1}((-\infty, 1])$

$\Rightarrow \sup_{x \in \bar{K}} f(x) \leq f(x_0)$

κλειστό
ως ανελόνη
Εφόσον κλειστό
μένω συνεχές

► Θεώρημα (1^ο Διαχωριστικό Θεώρημα με την ευρεία ερμεία):

Έστω X τοπολογικός διαμετρικός χώρος, $K_1, K_2 \in X$ κλειστά, $\text{Int}(K_1) \neq \emptyset$ και $K_1 \cap K_2 = \emptyset$.

Τότε: $\exists f \in X^*, f \neq 0$ με: $\sup_{x \in K_1} f(x) \leq \inf_{y \in K_2} f(y)$

- Απόδειξη: Ορίσθηκε $L = \text{Int}(K_1) - K_2 = \bigcup_{z \in K_2} (\text{Int}(K_1) - z)$ και τότε παρατηρούμε

ότι το L είναι κλειστό, ανοικτό και $0 \notin L$ και άρα από το ΘΔΘ έχουμε ότι:

$\exists f \in X^*: f \neq 0$ τέτοιο ώστε: $\sup_{w \in L} f(w) \leq 0 \Rightarrow \sup_{x \in \text{Int}(K_1)} (f(y) - f(x)) \leq 0 \Rightarrow$

$\sup_{x \in \text{Int}(K_1)} f(x) \leq \inf_{y \in K_2} f(y) = c_0$ και άρα έχουμε ότι: $\forall y \in K_2 \text{Int}(K_1) \subseteq \underbrace{f^{-1}((-\infty, c_0])}_{\text{κλειστό}}$

$\Rightarrow \bar{K}_1 = \overline{\text{Int}(K_1)} \subseteq f^{-1}((-\infty, c_0]) \Rightarrow K_1 \subseteq \bar{K}_1 \subseteq f^{-1}((-\infty, c_0])$ και άρα:

$\sup_{x \in K_1} f(x) \leq c_0 = \inf_{y \in K_2} f(y)$ και άρα αποδείχθηκε.

► Πρόταση: Έστω X, Y τοπολογικοί χώροι και $f: X \rightarrow Y$ συνεχής. Αν $K \in X$ σύνδεσμος

τότε το $f(K) \in Y$ είναι σύνδεσμος.

► Παράδειγμα: Έστω $0 < p < 1$ και $L^p([0,1]) = \{ f: [0,1] \rightarrow \mathbb{R} \mid \int_0^1 |f(t)|^p dt < \infty \}$

Αν $d: L^p \times L^p \rightarrow \mathbb{R}$ με $d(f,g) = \int_0^1 |f(t) - g(t)|^p dt$ τότε ο (L^p, d) είναι μετρικός

χώρος και μετρικά είναι διαχωριστικός, πλήρης και d είναι αναλλοίωτη μετρική,

δυνατός: $d(f+g, h) = d(f,g), \forall h \in L^p$. Θα αποδειχτούμε ότι αν $0 \in V \subseteq L^p$

κλειστό και ανοικτό τότε: $V = L^p$. Ειδικότερα: $(L^p)^* = \{0\}$.

- Πρώτη βήμα, ένω $0 \in V \subseteq L^p$ ανοικτό και κλειστό και ένω τώρα $r > 0$ ώστε:

$B(0,r) \subseteq V$. Ένω τώρα και $f \in L^p$ και θέτουμε: $\Delta(f) = d(0,f) = \int_0^1 |f(t)|^p dt$.

Αφού έχουμε ότι $p < 1$: $\exists n \in \mathbb{N}: n^{p-1} \Delta(f) < r$. Διαμετροποιούμε τέτοιο $n \geq 2$

και επιλέγουμε $0 = x_0 < x_1 < \dots < x_n = 1$ τ.ω: $\int_{x_i}^{x_{i+1}} |f(t)|^p dt = \frac{\Delta(f)}{n}, \forall i=0, \dots, n-1$.

Για κάθε $i=0, \dots, n-1$: θέτουμε: $g_i = n f \cdot \chi_{[x_i, x_{i+1})}$ και τότε:

$f = \frac{1}{n} \sum_{i=0}^{n-1} g_i$ και $\forall i=0, \dots, n-1$: $d(g_i, 0) = \int_0^1 |g_i(t)|^p dt = n^{p-1} \Delta(f) < r$

και άρα: $g_0, \dots, g_{n-1} \in B_r(0) \subseteq V$ και άρα: $f \in V$ αφού είναι κλειστός σύνδεσμος των g_i .

► Λήμμα 10: Έστω X τοπικά κλειστός και τοπολογικός διανυσματικός χώρος και $0 \in W \subseteq X$ ανοιχτό και κλειστό. Τότε $\exists V \in \mathcal{W}$ ανοιχτό, κλειστό, συμμετρικό $0 \in V$ και $V+V \subseteq W$.

- Απόδειξη: Από συνέχεια της "+" έχουμε ότι: $\exists V_1, V_2 \in \mathcal{X}$ ανοιχτά και κλειστά (αφού ο X είναι τοπικά κλειστός) με $0 \in V_1, 0 \in V_2$ και $V_1+V_2 \subseteq W$. Γεταίτε τότε: $V = V_1 \cap (-V_1) \cap V_2 \cap (-V_2)$ και τότε είχαμε ότι αυτό είναι ανοιχτό, κλειστό, συμμετρικό, $0 \in V$ και $V+V \subseteq W$

- Πόρισμα: Αν W όνως πρίν, τότε $\exists V \in \mathcal{X}$ ανοιχτό, κλειστό, συμμετρικό με $0 \in V$ και $V+V+V+V \subseteq W$.

► Πρόταση: Έστω X τοπικά κλειστός τοπολογικός διανυσματικός χώρος και $K \subseteq X$ σφραγεί και κλειστό $F \subseteq X$ κλειστό ^{και κλειστό} με $K \cap F = \emptyset$. Τότε: $\exists V$ ανοιχτή περιοχή του 0 που είναι και κλειστή και συμμετρική και $(K+V) \cap F = \emptyset$.

- Απόδειξη: $\forall x \in K$ έχουμε ότι $x \notin F \Leftrightarrow x \in F^c$ = ανοιχτό και άρα από το λήμμα για το $W = F^c - x \Rightarrow \exists V_x$ ανοιχτή, κλειστή, συμμετρική περιοχή του 0 με: $x+V_x+V_x \subseteq F^c$. Τότε: η οικογένεια $\{x+V_x : x \in K\}$ είναι ανοιχτό ~~κλειστό~~ καλύψα του K και αφού το K είναι σφραγεί ένω $x_1+V_{x_1}, x_2+V_{x_2}, \dots, x_n+V_{x_n}$ πεπερασμένο υποσύνολο. Γεταίτε: $V = V_{x_1} \cap \dots \cap V_{x_n}$ και τότε $0 \in V$ και το V είναι ανοιχτή, κλειστή, συμμετρική περιοχή του 0 . Επιπλέον: $(K+V) \cap F \subseteq \left(\bigcup_{i=1}^n (x_i+V_{x_i}) + V \right) \cap F = \left(\bigcup_{i=1}^n (x_i+V_{x_i}+V) \right) \cap F \subseteq \left(\bigcup_{i=1}^n (x_i+V_{x_i}+V_{x_i}) \right) \cap F \subseteq F^c \cap F = \emptyset$

► Θεώρημα: (2ο Διακριτικό Θεώρημα): Έστω X τοπικά κλειστός τοπολογικός διανυσματικός χώρος και $K \subseteq X$ σφραγεί και κλειστό και $F \subseteq X$ κλειστό και κλειστό με $K \cap F = \emptyset$.

Τότε: $\exists \epsilon > 0 \exists f \in X^*$: $f \neq 0$ τέτοιο ώστε: $\sup_{x \in K} f(x) < \inf_{y \in F} f(y)$

- Απόδειξη: Επιλέγουμε $0 \in V$ ανοιχτή, κυρτή, οξυγωνική περιοχή του $0 \in (K+V) \cap F = \emptyset$ από πρόταση. Τότε το $K+V$ είναι ~~κυρτό~~ κυρτό και από το Διαχωριστικό Θεώρημα έχουμε ότι: $\exists f \in X^*$ με $f \neq 0$ τέτοιο ώστε: $\sup_{w \in K+V} f(w) \leq \inf_{y \in F} f(y)$ και τώρα αφού η f είναι συνεχής και $K \in X$ αθροιστικά $\Rightarrow f(K) \subseteq \mathbb{R}^{y \in F}$ είναι οθονομής και άρα έχουμε ότι υπάρχει το $\max f(K)$, δηλαδή: $\exists x_0 \in K$ τέτοιο ώστε: $f(x_0) \geq f(x) \forall x \in K$. Επιπλέον: $f \neq 0$ και άρα: $\exists z \in V: f(z) > 0$. Πράγματι \blacksquare : $\exists z_1 \in V$ $f(z_1) > 0$ (Αν όχι $f|_V = 0 \Rightarrow f|_{\lambda V} = 0, \forall \lambda > 0$ και αφού όμω: $0 \in \text{Int}(V) = V \Rightarrow \bigcup_{\lambda > 0} \lambda V = X$ έπεται ότι το 0 είναι γεωμετρικό εσωτερικό του V από πρόταση $\Rightarrow f|_X = 0 \Rightarrow f = 0$, άτοπο αφού: $f \neq 0$). Αν τώρα: $f(z_1) > 0$ τότε οκ. Αλλιώς: $-z_1 \in V$ αφού το V είναι οξυγωνικό και $f(-z_1) = -f(z_1) > 0$. Τότε:

$$\sup_{x \in K} f(x) \leq f(x_0) < f(x_0) + f(z) = f(x_0 + z) \leq \sup_{w \in K+V} f(w) \leq \inf_{y \in F} f(y)$$

$x \in K$